

❖ EMIRÁTUSOK ❖

Az Arab Emírségeknek, sok minden más mellett, nagyon jó a PR-ja is. Mondjuk tettek is hírnévéért rendszeren az elmúlt néhány évtizedben a kőolajnak köszönhetően Kánaánná váló országban. A népszerűsége szekerén a világ is nagyot lökött ez idő alatt, és kis hazánkban is jó néhányan választották már úti célul ezt a sivatagi paradicsomot. A turisták életképeihez a háttérrel leginkább Dubaj és Abu-Dzabi adja, de Jurák Zsolt utazási tanácsadó szerint érdemes a monarchia többi emírségébe is ellátogatni, mert igazán különleges élményekben lehet részünk, és még az időben is utazhatunk.

Írta: BARNA ANDRÁS *képek:* JURÁK ZSOLT

Barna András: Már a beszélgetésünk első perceiben említetted, hogy ezzel az országgal kapcsolatban van benned egyfajta misziós küldetéstudat. Ezt hogy kell érteni?

Jurák Zsolt: Nemcsak egy, hanem több országgal kapcsolatban is él bennem egy személyes küldetéstudat. Thaifölddel kapcsolatban az, hogy emberek nézzék meg az ország északi részét is, az emirátusokkal kapcsolatban pedig

az, hogy az ország ne csak Dubajról szóljon. Ez pont olyan, mint amikor Indonéziába megy el valaki, és csak Baliról beszél, holott az említett országok mindegyike jóval többről szól, tehát az emirátusokat sem csak Dubajról lehet megítélni. Ugyanakkor Dubajt mindenképpen meg kell nézni, el kell tölteni ott pár napot, de mellette például Abu-Dzabi is kötelező látnivaló. Abu-Dzabiról egyébként még azt gondolom, hogy

talán rajta van egy-két ember bakancslistáján, de nagy valószínűséggel utána már nincs felírva semmi. Ez jól érezhető volt a legutóbbi, a teljes országot bejáró utam kapcsán is. A hét emírségből kettőben tényleg nincsen semmi különös, én is csak átutaztam rajtuk, ugyanakkor ott van Fudzsejra, Sardzsa, Adzsmán, ahol viszont rengeteg a látnivaló, ez utóbbi város ráadásul különleges atmoszférával bír, mert az ember úgy

érezheti magát, mintha az ötven évvel ezelőtti Dubajban járna.

Nyilván jó megfürdeni Dubaj milliójében, ezért fókuszál a turisták jó része erre, nem?

Én is nagyon szeretem Dubajt. Imádok hajókézni az öbölben vagy sétálni az arany és ezüst bazárban. Gyönyörű a Burdzs Kalifa, aminek fel lehet menni a 125. emeletére, és gyönyörködni a fantasztikus panorámában. A hotel a Mall of the Emiratesen belül van, ahol meg lehet nézni a világ egyik legnagyobb és legszebb tengeri akváriumát is. És ha már említettem a Burdzs Kalifát, akkor emellett mindenképpen meg kell nézni a Burdzs el-Arabot is, a világ egyik legizgalmasabb és legdrágább szállodáját, amit hét csillaggal jutalmaztak. Itt a legkisebb szoba is 170 négyzetméter, és mindegyikhez jár egy komornyik is, hogy csak egyet említsek a kivételes szolgáltatások közül.

Azt gondolom, hogy ez nem a hétköznapi ember magassága, legfeljebb csak nyalogathatjuk a lekvárosüveget.

Megnyitásának évében még 200-250 ezer forint volt a legkisebb szoba egy éjszakára, és akkor még nagy volt bennem a kísértés, nagyon szerettem volna kipróbálni. Ez az álom mára lekerült a bakancslistámról, hiszen azóta az ár ennek a többszöröse. Viszont egy ebédet szívesen elköltenék itt. Az utazási irodák

programjában ugyan szerepel ilyen lehetőség, viszont az csak a második emeleti önkiszolgáló étteremre vonatkozik, nem pedig a hatvan-va-lahányadik emeleten lévő exkluzív étteremre, ahol lehet à la carte étkezni. Ahogy a szálloda, ez sem olcsó, de talán az ember kaphat egy kis ízelítőt a Burdzs el-Arab életérzésből is.

Dubaj a legek birodalma, rengeteg dolgot ki lehet próbálni: lehet például síelni – teljesen szürreális élmény –, és ezen kívül szinte mindent, a jet-skitől a helikopterezésig, és még a Burdzs Kalifából is ki lehet ugrani, ha valakinek éppen erre van ingerenciája. Számomra Dubaj talán ezek miatt is egy kicsit mesterkélt, túl turisztás, ami valahol érthető, hiszen a múltjából szinte semmi nem maradt, vagy legalábbis alig. A múltidézés apró momentuma a Dubaj Deira városrészében található Dubaj múzeum és annak környéke. Itt látható, érzékelhető, honnan indult az emírség, és milyen volt mondjuk húsz-harminc évvel ezelőtt. Egyébként én húsz évvel ezelőtt jártam először itt, akkor mindenhol daruk álltak, ahogy most is, úgyhogy ebben például nem történt semmi változás. A deirai programot egy kis kompozícióval is érdemes összekötni, ami számomra mindig egy kedves része ennek a kirándulásnak.

Visszatérő kérdés: most miért mentél vissza Dubajba?

Egy nem szokványos dolog miatt. Az angolok legrégebben szolgáló hajóját, a

Queen Elizabethet nyugdíjazták és eladták Dubajnak. Los Angelesben már sikerült megnéznem a Queen Maryt, amiből szállodahajó lett, ahogy ebből is, de megvan a múzeumjellege: vannak benne kiállítások és szerveznek vezetett túrákat is. Számomra hatalmas élmény volt végigsétálni a folyosókon, és elképzelni, hogy milyen lehetett itt az élet, amikor ez a hajó még szolgálatban állt.

Aki nem akar több száz méteres magasságokból kiugrani és repkedni, azoknak mit javasolsz?

A nagy és megfizethető élmények közé tartoznak többek között a sivatagi túrák. Jellemzően ilyenkor az embert felveszik a

szállodája előtt, kiviszik a sivatagi részre, ahol különböző turisztás programokon lehet részt venni, tevégezni vagy éppen quadozni. De az út érint néhány beduin tábort is, amiről azt gondolom, csak akkor van ott beduin, ha éppen csoport jön, de mindenesetre jól meg van csinálva. Az estét pedig általában egy vacsora zárja. Az igazi koronát azonban a sivatagi naplemente teszi rá erre a programra, ami csodálatos.

Ha már megemlítetted a vacsorát, hogy állsz az arab konyhával?

Nem a kedvencem, számomra nem igazán gasztronómiai élmény. Ami viszont izgalmas volt ebben a kérdéskörben, ahhoz tovább kellett utazni Abu-Dzabi irányába, Adzsmánba, ami

egyébként az ősi erődeiről, erődrendszereiről híres. Adzsmánban található a világ egyik olyan palmaültetvénye is, ami az UNESCO világörökség része: egy hatalmas oázis, amit egy villanyautós túra keretében jártunk be. A hely egyik legizgalmasabb látnivalója mindezek mellett a tevepiac. Gyorsan szóba lehet elegyedni az árusokkal, akik egy rögtönzött gyorstalpaló keretében magyarázzák el, hogy melyik teve mire való, és megmutatják, hogy milyen egy igaz versenyteve. Adzsmánban szerencsénk volt az idegenvezetőnkkel, egy indiai emberrel – mert klaszszikus értelemben ilyen munkát az arabok nem végeznek –, aki már hosszú ideje Dubajban él, és dolgozhat annak ellenére, hogy állampolgár soha nem lesz. A tevepiac után feltettem neki a kérdést, hogy hol lehet a tevehúst megkóstolni. A szeme sem rebtent, elkezdett telefonálni, és nem sokkal később már egy családi étteremben

ültünk. Ugyan à la carte rendeltünk, de annyi minden más is benne volt az étel árban, hogy mire kihozták a rendelést, az asztalunk már mindenfélével tele volt.

És milyen volt a tevehús?

Fantasztikusan finom. Én tevépúpszírban süttöt szeleteket ettem, ami állagában és egy kicsit az ízében is hasonló a disznóhúsból készített pecsenyéhez. A társaim pedig kemencében sült fűszeres tevehúst ettek. Elképesztően izgalmas kulináris élmény volt, mindez abszolút elérhető áron és elképesztő mennyiségben. Mindenképpen meg kell jegyeznem, hogy az egész adzsmáni tartózkodásunk alatt más turistával nem találkoztunk. Ezután jött Abu-Dzabi.

Itt merre vegye az irányt a turista?

Abu-Dzabi viszonylag gyorsan megnevezhető. Aki jobban át van itatva a benzingőzzel, annak a Forma-1-es pályát és a Ferrari Worldöt meg kell néznie. De vannak vezetett túrák az Emirates hotelben is, ami a világ egyik legdrágább szállodája, és maga a vezetett túra is méregdrága. Ugyanilyen vezetett túra keretében végig lehet sétálni a tengerparti sétányon is, ahol luxusszállodák, hatalmas irodaházak és üvegpaloták sorakoznak, majd a program végén a kézművesközpontba is elviszik az embert, ami nekem inkább bazár érzetét kelti. Amit viszont mindenképpen meg kell nézni Abu-Dzabiban, az a nagymecset. *(Dubajban nem tud az ember mecsetet nézni.)* Ez a világ egyik legnagyobb mecsete, amit az egykori uralkodóról, Zajed emírről neveztek el. Fantasztikusan szép, és ha adhatok egy tippet, akkor a látogatását este érdemes kezdeni, mert

gyönyörűen ki van világítva. Hét évvel ezelőtt jártam itt utoljára, időközben felhúztak mellé egy látogatóközpontot, amit szintén Zajednek, az emírségek vezetőjének tiszteletére építettek. Hatalmas tiszteletnek örvendő vezető volt, és az ő életét is végig lehet kísérni ezen a kiállítói részen.

Három emírségben jártunk már, utazunk tovább a többibe is!

Dubajt, Abu-Dzabit és Adzsmánt érdemes egy egységként kezelni, mondjuk úgy, hogy Dubaj a központunk, és onnan egy-egy napos túrák keretében végiglátogatjuk a többi helyet. Ha a másik irányba indulunk el, akkor az első állomás Sardzsza, ami nagyon közel van Dubajhoz. Sardzsát nagyon szeretem, a kultúra és a művészetek emírségének is nevezik. Odaérve húsz perc alatt harminc évet megy vissza az ember az időben, nagyon különleges érzés ott lenni. Sardzsában is van egy erőd, ami viszonylag új. De számos múzeum van, és persze rengeteg szálloda is, ami mind arab stílusban épült, és egyetlen üvegpalota sincsen. Szinte az emírség közepén terül el egy hatalmas bazár, amolyan igazi klasszikus, amelyet az ember eredendően is elképzel egy bazárról. Feltehetően azért ilyen, mert nem a turistákra épül. Sardzsák látnivalóit bő három óra alatt meg lehet nézni.

Sardzsak után Umm-el-Kaivevin következik, ami látnivalóit tekintve szegényes, mégis bűbajos. Nagyon kicsi emírség, de van itt is egy erőd és múzeum is, amik viszont nagyon klaszszak. Ízig-vérig arab a maga festett házfalaival.

Az ember nehezen tudja elképzelni, hogy másfél órányi kocsióttal odébb ott fekszik Dubaj a maga fényes pompájával. Egyébként annak idején ezen a részen vezettek át a kereskedelmi utak, és itt álltak a karavánszerájok, amelyeknek fantasztikusan izgalmas a történetük. Ezen a részen is egy indiai idegenvezetővel mentük – olykor szinte úttalan utakon –, aki minden tudott erről a részről. A végcél ezúttal is egy erőd volt, pontosabban egy erődrom, ami az állapotától eltekintve is nagyon jól nézett ki.

Elhagyva Umm-el-Kaiveint, átléptünk Fudzsejrába. Amióta nem jártam itt, azóta egy hatalmas színházat építettek a városban, igazából egy hatalmas amfiteátrumot. Úgy tűnik, az amfiteátrumok kedveltek az arab emírsé-

gek körében, mert több helyen is láttam, hogy ilyen színházakat építettek. Ettől nem messze pedig felépítettek egy mesterséges vízesést is, ami olyan gigantikus méretű, hogy az embernek eláll a lélegzete – igazi látványosság. Fudzsejrában is van egy gyönyörű mecset, de sajnós ez – ahogy a dubaji mecsetek sem – nem látogatható. Természetesen itt is van egy erőd, sőt tulajdonképpen egy erődkomplexum; egy dombtetőn áll, és nagyon jó állapotban van, és már a kapuja is hatalmas. Be lehet menni, körbe lehet sétálni, és megnézni a mellé épült kis házakat. Kihagyhatatlan látnivalók.

Az eddigiekből is látszik, hogy ha valaki nemcsak a Dubajra fókuszál, hanem hagy magának időt, és bejárja a többi emírást is, ak-

kor rájön, hogy nemcsak Dubajt kell megnézni, hogy megértsük az emirátusokat. Arra, hogy érzékeljük, hol tartanak most, és hol tartottak mondjuk negyven évvel ezelőtt, a hét emirátus meglátogatása egy tökéletes kulturális körképet nyújt.

Végszóként vegyünk magunk elé egy kockás lapot, és számoljunk!

Én mindig azt mondom, hogy egy utazásra időben fel kell készülni, ugyanis ezzel rengeteg

pénzt meg lehet spórolni. Ha mondjuk valaki elhatározza, hogy egy olyan körútra megy, mint amiről most beszélgettünk, akkor érdemes a repülőjegyet már nyolc-kilenc hónappal korábban lefoglalni. A szállások között is igen nagy a szórás, és a csillagszámok sem feltétlenül az európai mércéhez igazodnak, de ez főként a kevesebb csillagú hotelekre igaz. Mert ami már ötcsillagos, az valóban ötcsillagos szolgáltatást nyújt. Egyébként a négycsillagos szállodák jók, és az áraik sem szálltak el. Ha valaki tényleg a látnivalókra fókuszál, és nem az extrém programokra fizet be, ami égeti a pénzt, akkor mindent egybevetve nagyjából 500 ezer forintból el tud tölteni hét fantasztikus napot, tele jobbnál jobb programokkal.

VILÁGOS
HOTEL
BALATONVILÁGOS
operated by

VILÁGOS HOTEL BALATONVILÁGOS

A Világos Hotel Balatonvilágos legszebb ős fás partszakaszán található. A szállodából gyönyörű panoráma nyílik a Balatonra. A szálloda 90 klímával ellátott, balkonos szobával várja a vendégeit, melyek zuhanyzóval, mini-hűtővel, műholdas televízióval vannak felszerelve.

8171 Balatonvilágos, Zrínyi út 135.
Tel: +36 30 670 9511
info@vilagoshotel.hu
www.vilagoshotel.hu

hotel & more

